

אלי פסטמן, צלם "ויזניז", סוכנות הטלוויזיה הגדולה בעולם, מספר על עבודתו בשטח, על יחסו לצבא, למתנחלים, לפלסטינים, משווה את עבודתו כאן לעבודתו באיראן ובאפגניסטאן, ומספר על פחדיו בעבודה ומהתבטאויות כלפי התיקשורת.

"לדעתי זה עניין של זמן עד שצלם או מקליט יקבל כדור"

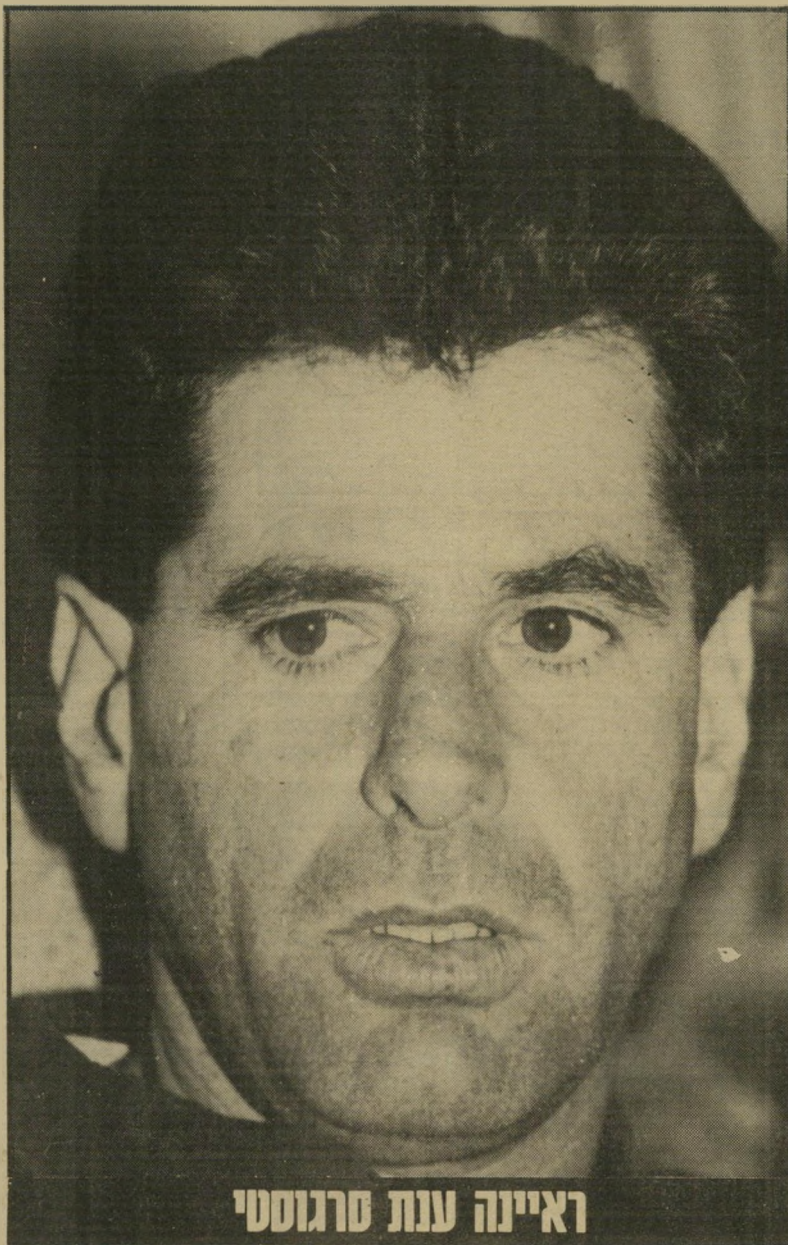
"צילום שלי עוד לא הרג אף אחד, אבל החלטות של שר הביטחון או של הרמטכ"ל כן"

"אם אף צלם אחד לא תיעד הכגנה שבה נהרג, ההתקוממות היא אותנטית, ולא תיקשורחית"

"באיראן הייתי יוצא מהמלון, ולא הייתי יודע אם אחזור בערב. פה אני יודע איפה אני חיי"

"הטלוויזיה הישראלית היא גוף כבד, מסורבל, פטריטי במרכאות, שלא מסוגל לתעד את הסיפור החשוב ביותר"

"ב'1982 צילמתי הכגנה, ידו אבנים, ותוך כדי צילום קיבלתי כדור בכתי"

ראיינה ענת סרגוסטי

"כשאני בשטחים, אני

פוחד פחד-מוות!"

טים של הרשתות הזרות מדי יום ביומו. האשמות כאלה, בעיקר כשהן יוצאות מפייהם של אנשי-ציבור, מעודדות התנכלות פיסית לצלמים.

אלי פסטמן (34) משמש כבר שבע שנים כצלם של "ויזניז", סוכנות הטלוויזיה הגדולה בעולם, שמרכזה בלונדון. צילומיו משודרים ל-200 תחנות טלוויזיה ב-80 מדינות ברחבי העולם.

פסטמן משמש כיו"ר איגוד נשיאות האי-גוד הארצי לצוותי-טלוויזיה בישראל. הוא גבר נאה, שרירי, שזוף ובעל דיבור ישיר. אלי, כמו רבים מחבריו, הוא מיקצוען בכל

סביר להניח שאירוע שבו מכיס חיילים מכות נמרצות את הערבים אינו אירוע חריג. אך אירוע אחד כזה, שצולם על-ידי משה אלפרט, צלם רשת ה"סי-בי-אס" האמריקאית הסעיר את העולם המערבי ואת מדינת-ישראל, גרם כאן לוויכוחים סוערים ואילץ את הצבא להעמיד את החיילים לדין. בשולי האירוע היה הצלם, איש-חדשות, שנשלח לסקר, סיקר ויצא נפגע. האשימו אותו בהאשמות שונות ומשונות. תלו בו את הסיבה להידרדרות המצב, איימו על חייו, פיקפקו בנאמנותו ועוד כהנה וכהנה האשימו. והוא, בסך-הכל, צילם. מהאשמות אלה סובלים צלמים ומקלי-

החבל נתלה על צווארם של צוותי-הטלוויזיה הזרות המצויים בשטח מדי יום ביומו. "הם מלבים את האש", נאמר, "הם מארגנים הפגנות". הם מגיעים לעימותים עם חיילי צה"ל. ועוד ועוד. המראות הקשים המשודרים מעל מיר-קעייה-טלוויזיה בכל רחבי העולם אינם מועילים, בלשון המעטה, לתדמיתה של מדינת-ישראל. בעידן האלקטרוניקה המשוכללת ופלאי הטכניקה של שלהי המאה ה-20 עוברת לעיתים רק שעה אחת מרגע שאירוע מסוים מתרחש, ועד שהוא משודר במיליוני בתים ברחבי-העולם.

מילחמה בין צוותי-הטלוויזיה הזרים, רובם ישראלים, לבין דובר-צה"ל, הח"ריפה בשבועות האחרונים. במידה מסוימת הגיעה מילחמה זאת לאחד השיאים שלה כשנדעו הדברים שאמר תא"ל אפרים לפיד, דובר צה"ל, לוועדת-החינוך של הכנסת. לפיד אמר לחברי הוועדה שצוותי-הטלוויזיה הזרים מתגרים בחיילי צה"ל. דבריו אלה הגדישו את הסאה, והוסיפו שמן למדורה, שבערת כבר זמן רב. מאז התחילה ההתקוממות בשטחים הכבושים יש רבים המחפשים לעצמם מישהו כדי לתלות בו את הסיבה להתקוממות ולבעירה בגדה-המערבית וברצועת-עזה.